

OKÉNKO do

charity
Jeseník

číslo 4 • 2019

Slovo ředitelky

Milí přátelé,

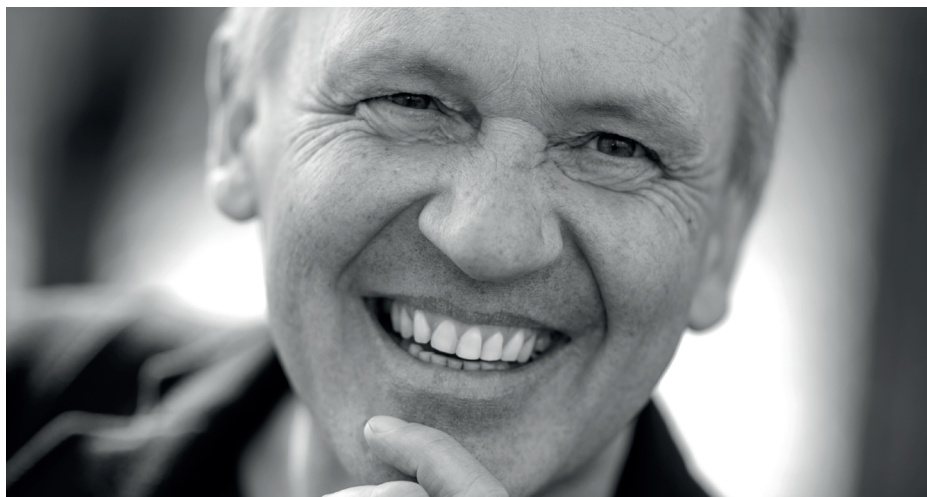
slýcháme to kolem sebe snad každý den: „potřebuji na to sehnat peníze“, „jen aby to bylo co nejlevnější“, „kolik za to dostanu?“ Když si hledáme práci, když si chceme objednat nějaký spotřebič nebo investovat do oprav v domácnosti, do vzdělání, dopřát něco dětem. Aníž bychom si to úplně přiznali, peníze v dnešní době velmi ovlivňují náš život. Pro někoho jsou v životě nutností, pro jiné jen prostředek, jak prožít klidný a spokojený život, někteří jich mají dostatek a buď mají pocit, že mohou vše, nebo se s nimi občas podělí. Sami se můžeme zamyslet, jak to máme vlastně my.

Téma peněz se nevyhýbá ani Charitě Jeseník. Každoročně se potýkáme s jejich nedostatkem. Jsme závislí na obdržení dotací, jejichž výše mnohdy neodpovídá narůstajícím nákladům. V paradoxním světě neziskové sféry se musíme často chovat jako zkušený podnikatelé, jen s tím rozdílem, že nesmíme vytvářet v mnoha našich službách zisk. Stále tak musíme hledat další zdroje, abychom zaplatili vše, co je třeba.

Proto nás velmi těší, že na Jesenícku se mezi vámi nacházejí lidé, kteří nám v tomto počínání pomáhají. Ať již se jedná o drobné dárce, kteří nám pošlou třeba jen pár korun, nebo o společnosti a podnikatele, kteří nám v průběhu let zachovávají přízeň a podporují pravidelně naše aktivity nebo investice. Přispívají ve svém regionu a pomáhají zlepšovat jeho atraktivitu. Velmi si vážím toho, co pro Charitu Jeseník, a hlavně pro její klienty, dělají.

Přeji vám všem požehnané Velikonoce, plné radosti, naděje a životní síly.

**Helena
PASCHKEOVÁ**
ředitelka

Peníze rovnou dávám

První setkání Charity Jeseník se sponzory a dárce proběhlo přesně před rokem v dubnu. Akce ‚Mám dáti? Dal‘ měla příznivý ohlas, proto nebylo nutné dlouho promýšlet, zda uspořádat druhý ročník a vytvořit tak milou tradici. Letos bude vzácným hostem setkání kněz a moderátor Zbigniew Czendlika.

Loňské setkání s dárce a sponzory mělo především přinést ovoce ve formě představení Charity Jeseník také firmám a soukromníkům na Jesenícku. Mělo jim sdělit, že Charita Jeseník tu je, že pomáhá lidem, jak to dělá a co je pro její fungování nezbytné. Byly také hledány cesty, jak si může nezisková organizace s firmami na Jesenícku vzájemně pomoci.

Letos budou jedním z hlavních témat investice v sociálních službách. Ty se také Charity Jeseník nyní týkají mnohem více, než v předchozích letech. Je tedy jisté dobré hledat různé cesty nebo se ptát větších firem na jejich zkušenosti. Charita Jeseník na toto setkání pozvala mnohým známého kněze Zbigniewa Czendlika. Také kněží musí mnohdy řešit investice, když je například potřeba opravit kostel nebo faru a v tomto směru mají možná mnohem blíže k neziskové organizaci. A především Zbigniew

Czendlika, zvaný Zibi, má k tomuto tématu zajisté co říci. Po několikaletém úsilí se mu totiž podařilo v prostorách nově zrekonstruované fary zahájit provoz Rodinného dětského domova - tedy domova pro pěstounské rodiny.

Zbigniew Czendlika však bude ve čtvrtek 11. dubna nejen hostem charitního setkání se sponzory a dárce, ale od 18 hodin se s ním může setkat také široká veřejnost z Jesenícka v rámci jeho talk show POSTEL HOSPODA KOSTEL v jeseníckém Divadle Petra Bezruče.

Jak už mnozí tuší, není kněz jako kněz a právě Zibi je toho důkazem. Miluje ženy, rád si pochutná na dobrém whisky, hraje golf a v hospodě je jako doma. Jaký je jeho názor na církve? Jak zvládá celibát? Co má napsáno na dveřích ložnice? K čemu by vedl své děti a co je v životě nejdůležitější? Nejen o to se se svými diváky otevřeně podělí. V prodeji již nyní zbývá jen několik málo kusů vstupenek, které je možné zakoupit přes rezervační systém MKZ Jeseník.

„Peníze nepůjčuji, ale rovnou dávám,“ jsou slova Zbigniewa Czendlika. Možná bychom se jimi měli nechat inspirovat a popřemýšlet nad tím, zda blízko nás není nějaká nezisková organizace, nebo zda tu není někdo, kdo potřebuje moji (nejen finanční) pomoc a podporu.

Co nás čeká v dubnu...

- **Setkání Mám dáti? Dal!** Charity Jeseník se sponzory a dárce.
- **Velikonoce** v Domovech pokojného stáří a v Charitním domě sv. Anežky.
- **Duchovní setkání** pro zaměstnance Charity Jeseník.
- **Specifika péče o osoby s demencí.** Kurz pro pečovatelskou službu.
- **Talk show** Zbigniewa Czendlika v jeseníckém Divadle Petra Bezruče.

Čtěte dál ...

- **Říkejte, co potřebujete** (str. 2)
- **Sestry na to jsou samy** (str. 3)
- **Rozhovor** (str. 5)
- **Zůstanete sami sebou** (str. 7)
- **Duchovní zamyšlení** (str. 8)

Říkejte, co potřebujete

Mnoho lidí si nyní říká, že se jich to netýká. O nikoho nepečují a jejich blízcí jsou zdraví. Ale až to bude aktuální, potom už může být pozdě na to, hledat potřebné informace. Právě proto uspořádala Charita Jeseník přednášku pro pečující, ale nejen pro ně v úterý 19. března od 16.30 hodin v Hotelu Slovan.

Kdo přišel, mohl si vyslechnout ucelený přehled dávek pro zdravotně postižené. Paní Lucie Trunečková, vedoucí Občanské poradny Charity Opava, přítomné nejdříve seznámila s tím, co nabízí jejich poradna, s čím nejčastěji za nimi klienti chodí a vysvětlila systém dávek. Dále poradila s tím, jak požádat o příspěvek na péči, na co nezapomenout – že je důležité odevzdávat

praktickému lékaři zprávy specialistů, jak probíhá samotné řízení anebo co dělat, když vám přiznali nižší stupeň závislosti, než by měl být. Kromě příspěvku na péči byli přítomni seznámení také s dalšími dávkami pro osoby se zdravotním postižením, jako jsou příspěvek na mobilitu nebo příspěvek na zvláštní pomůcku. Paní Trunečková zároveň upozornila, že je potřeba si

hlídat, kdy má člověk povinnost příspěvek vrátit, nebo že je vhodné si dobře pojistit auto, právě pokud na něj dostane příspěvek.

Málokdo potom myslí na to, že úskalím může být také přílišné pečování o blízkého. „Je potřeba, aby ten člověk co nejdéle dokázal dělat co nejvíce věcí sám. Je to dobré nejen pro něj, ale i pro pečující, protože ti jsou často velmi vyčerpaní. Víím, že všechno pak trvá déle, ale pro toho člověka je to velice motivující,“ uvedla paní Trunečková.

Konec přednášky byl věnován ošetřovnému a dlouhodobému ošetřovnému. Tady možná někteří zjistili, že jejich představa dlouhodobého ošetřovného je zcela jiná než zákonná. Sama paní Trunečková vnímá, že dávku bude potřeba revidovat.

Závěrem se přednášející ještě dotkla tématu zastupování pečované osoby a také sítě sociálních služeb na Jeseníku. „Komunitní plánování v Jeseníku máte, že? A zvete na schůzky pracovních skupin veřejnost? Právě pečující z řad veřejnosti ví nejlépe, jaké služby jim v daném regionu chybí. Proto se ptejte a říkejte, co za služby potřebujete,“ nabádala přítomné. Po skončení přednášky ještě individuálně odpovídala na dotazy přítomných. „Vyřídte paní, že byla úžasná. Má neskutečný přehled a ty znalosti!“ poprosila jedna z odcházejících účastnic. Vzkaz byl vyřízen i s velkým poděkováním za opravdu profesionální přednášku. Zároveň děkujeme městu Jeseník, s jehož finanční podporou se přednáška uskutečnila.

Pistolka nejen pro naše seniory

Divadelní představení s detektivní zápletkou Pistolka v podání uživatelů a zaměstnanců Denního stacionáře Šimon si mohli v březnu poprvé vychutnat také klienti Domova pokojného stáří sv. Hedviky ve Vidnavě a Centra sociálních služeb v Jeseníku. Denní stacionář tak úspěšně navázal na divadelní šňůru minulého roku.

Vystoupení v Domově pokojného stáří sv. Hedviky jsou většinou hudební nebo taneční. Divadelní hru tu mohou klienti zhlédnout jen výjimečně. Proto si Pistolku nenechali ujít a společně tak zaplnili téměř celou jídelnu. Humorné pátrání po ztracených křídách u nich mělo úspěch, což na závěr ohodnotili patřičným potleskem.

Také uživatelům i zaměstnancům Denního stacionáře Šimon se zde hrálo velmi dobře.

V Centru sociálních služeb mělo představení rovněž úspěch. „Nechali jsme se vtáhnout do detektivního příběhu, školního prostředí a strhnout hereckými výkony. Děkujeme klientům a pracovníkům stacionáře,“ chválili představení.

Kalendárium

- **V roce 2015** se pustili ihned po Velikonocích v Charitním domě sv. Anežky do výměny podlahové krytiny. Zútlunilo se tak nejen domácí prostředí pro klienty, ale také to pracovní pro zaměstnance.
- **V roce 2017** proběhlo v Jeseníku setkání mládeže Ostravsko-opavské diecéze BISCUP, na kterém měla jeden ze sobotních workshopů také Charita Jeseník.

Stalo se ...

Prátelské setkání

Historicky první setkání klientů Charitní pečovatelské služby Charity Jeseník proběhlo v úterý 26. března v kavárně Hawaj v Javorníku. Sešlo se 9 klientů, kteří společně zavzpomínali na své mládí, na to, co dělali dříve a zpět do minulosti se ohlédlí také při hádání starých předmětů nebo povídání o tom, co bylo v tomto kraji před dvaceti a třiceti lety. Bylo to příjemné setkání, ze kterého se snad stane také pěkná tradice.

Můj svět v Opavě

Mnozí si vzpomínají, že to bude již rok od chvíle, kdy proběhla v Jeseníku výstava fotografií fotosoutěže Charit Můj svět. Vítězné snímky první dekády soutěže letos přinesla také stejnojmenná kniha, kterou představila Charita Opava v úterý 5. března ve Slezském zemském muzeu, když zároveň vyhlásila výsledky 11. ročníku fotosoutěže. Tohoto slavnostního večera se zúčastnila také Charita Jeseník.

Sestry na to jsou samy

V domácí zdravotní péči, kterou poskytuje Charita Jeseník na území Jesenicka, se v průběhu let zvyšuje počet klientů v terminálním stádiu onemocnění, kteří jsou ošetřováni v jejich domácím prostředí. Péče o tyto pacienty je však samozřejmě ošetrovatelsky náročnější. Kvalita domácí zdravotní a paliativní péče se však neustále zvyšuje.

Častá otázka - může péče v nemocnici nahradit péči v přirozeném domácím prostředí?

V roce 2017 sestry Charity Jeseník ošetřily celkem 571 pacientů, kteří by v případě kolapsu domácí péče museli být hospitalizováni na lůžkách akutní či následné péče, z toho jedenáct pacientů bylo v terminálním stádiu onemocnění. V roce 2018 se počet zvýšil na 660 pacientů,

z nichž v terminálním stádiu onemocnění jich bylo dvacet osm.

„Od loňského roku se náš tým sestřiček z Domácí zdravotní péče potýká s nárůstem pacientů, kteří chtějí strávit poslední dny svého života doma se svými blízkými. Tohoto trendu se drží i nemocnice a to nejen naše okresní, ale i nemocnice fakultní. Pro nás to bohužel zna-

mená, že pacienty ošetřujeme a dohováváme za nevyhovujících podmínek. Sice jak nejlépe umíme, ale jsme na to stále samy, nemáme multidisciplinární tým a hlavně lékaře, který je pro nás zásadní,“ říká vedoucí Marie Kopecká. Sestry se nemají na koho obrátit, necítí oporu. Jsou opravdu na vše samy. „V číslech mohu uvést, že jsme od loňského října dochovaly osm pacientů a i když toto číslo není závratné, je potřeba si uvědomit, že u toho sestřičky ošetřují také své stálé pacienty,“ dodává Marie Kopecká.

Hospicová péče deklaruje nepřetržitou péči, sedm dní v týdnu, což je někdy opravdu vyčerpávající. Sestra, která provádí přes den ošetrovatelskou péči u deseti až patnácti pacientů, musí být totiž odpoledne a v noci na pohotovosti pro případ, že pacient v hospicové péči potřebuje ošetřit. Sestra, která mnohdy vyjíždí několikrát za noc, musí ráno vstát a pokračovat ve své každodenní práci. Samozřejmě s úsměvem a empatií. „Další nemilou zprávou je to, že ačkoliv jsme slibně rozjžděli spolupráci s Charitou Olomouc v Mobilní specializované péči, tato vize nakonec padla z důvodu nedostatečného personálního obsazení a absenci paliativního lékaře. Takže sice stále budeme pracovat a dělat hospicovou péči, jelikož chceme tento komfort poskytnout i Jesenícku, ale tam, kde je na Olomoucku multidisciplinární tým, tak tady na to opět bude sestra v terénu sama,“ doplňuje vedoucí Domácí zdravotní péče Marie Kopecká. A jsme opět na počátku všeho...

Připravujeme se na Velikonoce

Velikonoce jsou nejvýznamnějším křesťanským svátkem, oslavou zmrtvýchvstání Ježíše Krista. Pro mnohé jsou však také obdobím lidových tradic spojených s vítáním jara, tedy procitnutím přírody ze zimního spánku. Ať tak či onak, v obou případech jsou to svátky, které přináší naději a radost.

Již s předstihem se na Velikonoce připravují klienti v Domově pokojného stáří sv. Hedviky. V aktivizační dílně vlastnoručně vyrábí různé velikonoční ozdoby a dekorace. Postupně potom začnou také s výzdobou domova a s některými výrobky se zúčastní rovněž velikonočních trhů ve Vidnavě. Také v Domově pokojného

stáří sv. Františka se na Velikonoce chystají již několik týdnů předem. Pracovnice nosí vyfouklé skořápky, zdobí se velká větev u vchodu, parapety i jídelna. „Pan Janošťák plete pomlázky z osmi vrbových proutků, které rozdává nebo rozprodá za symbolickou cenu, babičky se chystají zdobit vajíčka a probírají, která technika se

komu osvědčila. Všichni se těší na velikonoční pohoštění a na koledníky, kteří Domov navštíví,“ dodává vedoucí Petra Tomášková.

Udržování každoročních tradic považují za velmi důležité také v Charitním domě sv. Anežky. Tyto svátky se u uživatelů pojí se vzpomínkami na doby již dávno minulé a je tak vždy příjemné, když si je mohou v rámci ochutnávek tradičního beránka nebo při pohledu na velikonoční výzdobu, kterou tvoří pomlázky a obarvená vajíčka, opět připomenout.

Stane se ...

Čarodějnice u zámečku

Každoroční pálení čarodějnic probíhá ve Vlčicích na konci dubna u zámecké zdi, tedy v současné době hned v sousedství Domova pokojného stáří sv. Františka. A tak se již nyní v Domově těší, že se letos budou moci oslav zúčastnit také klienti. Užijí si pohled na čarodějnický rej, velkou hořící vatru a někteří možná najdou i kuráž k čarodějnickému převleku.

Ukaž mi cestu...

Slavnostní otevření nového moderního pracoviště centra ARCADA NeuroMedical v Hraničích na Moravě proběhne 16. dubna. Takové centrum poskytuje služby pacientům s poškozením mozku nebo poruchou autistického spektra. Za vším stojí pan Miloš Svoboda, člověk, který se již deset let stará o svého těžce postiženého syna. A právě ten přijal naše pozvání na naši říjnovou besedu v Jeseníku.

Napsali o nás ...

Opravdu se nás to netýká?

Jaké jsou možnosti pro pečující, co je to dlouhodobé ošetrovné a na co máte jako pečující nárok? To se dozvíte na přednášce pro pečující právě dnes 19. března od 16.30 hodin v Hotelu Slovan. Pozvání Charity Jeseník přijala paní Lucie Trunečková z Občanské poradny Charity Opava. Přednáška bude proložena především zkušenostmi z její praxe.

Jesenický týdeník - 19. březen 2019

SRDEČNĚ VÁS ZVEME NA

TALK SHOW

ZBIGNIEWA
CZENDLIKA

POSTEL
HOSPODA
KOSTEL

foto: Richard Klíčník

Součástí pořadu je autogramiáda stejnojmenné knihy.

ČTVRTEK 11. DUBNA 2019

18:00 · Divadlo Petra Bezruče · Jeseník

Vstupné 220 Kč

Pořádá Charita Jeseník při příležitosti svého 25. výročí

Prodej vstupenek v rezervačním systému MKZ Jeseník

Obsahem Talk show "Postel hospoda kostel" je vyprávění příběhů ze Zibiho osobního, kněžského i jiného života..., podané humorem jemu vlastním.

„Je to psychicky náročné,“ hodnotí práci pečovatelky vedoucí Hana Netopilová.

O tom, na co mají lidé jako pečující nárok, již bylo řečeno mnoho na březnové přednášce Charity Jeseník. Co je však dobré vědět, pokud chci požádat o pomoc přímo Charitní pečovatelskou službu nebo z čeho mají lidé největší obavy? A jak je pečovatelská služba provázaná s hospicovou péčí? Nejen na to jsme se tentokrát zeptali právě vedoucí pečovatelské služby paní Hany Netopilové.

Kromě vedoucí děláte v Charitní pečovatelské službě také sociální pracovníci, což znamená, že jako první přicházíte za budoucími klienty a domlouváte službu. Na co se nejčastěji ptají?

Nejčastěji se ptají na to, kolik naše služby stojí, jak často jsme schopni docházet, co vlastně poskytujeme a jak poskytovaná péče probíhá. Nedovedou si představit, že do jejich domácnosti, začne docházet cizí člověk. Mají trochu obavy a někdy i strach. Ale na druhé setkání s sebou beru také pečovatelku, aby se klient seznámil s tím, kdo o něho bude pečovat a ve většině případů nakonec dojde ke vzájemné spolupráci.

A když to shrneme, co vlastně klienti nejvíce potřebují?

Co potřebují? Potřebují pomoc s osobní hygienou, úklidem domácnosti a nákupy. Stává se ale často i to, že je pro ně velká úleva, když jen někdo vyslechne, co je trápí.

Jsou nějaké informace, které neví rodiny klientů?

Ptají se na to, do jaké míry jsme schopni zajistit péči o jejich blízké, jaké možnosti jsou v oblasti zastupování členem domácnosti, udělení plné či generální moci. Rodinní příslušníci se často dotazují například při telefonickém rozhovoru, v jaké lokalitě služby poskytujeme. Kolikrát to jsou lidé z Jeseníku, Zlatých Hor nebo Mikulovic a to je potom odkazují na příslušné organizace v tomto místě, my totiž poskytujeme služby na Žulovsku, Javornicku a Vidnavsku. Občas jsou to i dotazy na to, komu je naše služba určena a co musí zájemce splňovat. Odpovědi na mnohé z výše uvedených dotazů je možné získat na stránkách Charity Jeseník nebo na přednáškách, které Charita několikrát do roka pořádá, jako například poslední přednáška Otevřeno pro pečující. Časté dotazy jsou i na pobytová zařízení. Máme tu tři domovy, takže, pokud má někdo zájem o takové informace, odkáže je na příslušné pracovníky, případně nabídne organizaci, která poskytuje požadovanou službu v našem okolí.

S čím klientům potom pomáháte kromě domluvené péče?

Sděluji informace o možnosti podání zá-

dostí ohledně příspěvku na péči a také pomáhám s vyplněním žádosti. Nebo nabízím možnost zapůjčení kompenzační pomůcky dle nabídky naší charitní půjčovny, případně možnost zakoupení vlastní pomůcky v DMA na poukaz od lékaře, zprostředkování dovozu pomůcky, informuji o možnosti využít Domácí zdravotní péči našich sestřiček.

V rámci pečovatelské služby se ale staráte i o klienty domácí hospicové péče. Spolupracujete se zdravotními sestrami, když si například v něčem nevíte rady?

Často se stává, že klient Charitní pečovatelské služby je i klientem Domácí zdravotní péče. Většinou se ale pečovatelka se sestrou u klienta míjejí. Je proto dobré, když o tom, o koho pečujeme, víme potřebné informace, takže v rámci společných sezení dochází ke sdílení a doplnění poznatků jednotlivých pracovníků, výměně zkušeností, předání rad, ale také jde o vzájemnou podporu. Pro pomáhající profese je dobré vidět problém i z jiného úhlu pohledu.

Co nejčastěji řešíte se sestřičkami z domácí zdravotní péče?

Se sestřičkami domácí zdravotní péče nejčastěji řešíme otázky v oblasti co nejšetrnějšího přesunu klienta z lůžka na vozík, polohování nebo předcházení proleženin. Často s nimi také konzultujeme odpovědi na otázky týkající se konce života, snahou je citlivě reagovat, nesoudit, nehodnotit.

Vaše práce je velmi náročná. Co Vás na ní těší a co Vám naopak dělá vrásky?

Co mě těší? Když mi někdo z rodinných příslušníků řekne, že ví, že je o maminku dobře postaráno, když může zůstat doma ve svém a on může jít v klidu do práce nebo se věnovat něčemu co ho baví a přitom nemá výčitky, že se nestará. Jsem ráda, když někdo z našich klientů řekne, že se těší na příští návštěvu pečovatelky, nebo když vidím, že dělá pokroky například v oblasti nácvičky chůze, když je mu přiznán příspěvek na péči a on si může naše služby rozšířit o další úkony. Ke konci roku 2018 jsme měli 27 klientů, o které se staraly tři pečovatelky. Snažíme se pomoci každému, kdo nás osloví a splňuje podmínky přijetí. Víme, že každý by chtěl zůstat co nejdéle doma, tam kde to zná a se svými blízkými. Problém nastává ve chvíli, kdy vám jedna pečovatelka vypadne – onemocní a všichni její klienti se přerozdělí mezi zbylé dvě pečovatelky, které už mají samozřejmě ty své. Teď by bylo ideální vytáhnout z rukávu někoho na dohodu, ten by převzal klienty za chybějící pečovatelku, jenže všechno je to o penězích. O navýšení pracovních míst se musí žádat skoro rok dopředu a nikdo vám nezaručí, že stávající počet klientů bude za rok stejný. Někteří z klientů by chtěli mít pečovatelku jen pro sebe, ale neuvědomují si, že na ni čeká další člověk, který potřebuje také její péči. V tu chvíli je to pro ni psychicky náročné, cítí velký tlak a těžko se jí od tohoto klienta odchází.

Obdivuji Vás. Není to lehké, být vedoucí této služby, že?

Cítím zodpovědnost i za věci, které neovlivním, pak si říkám, zda jsem neměla udělat něco jinak, ale jak domluvit autu, které nechce nastartovat nebo co udělat když si klient nesedne s pečovatelkou a já nemám k dispozici nikoho jiného, takže nemám koho nabídnout. Každodenní řízení, rozhodování, vedení a nezbytná motivace, to vše patří k mé práci. Stále se učím něco nového.

Hana Netopilová – medailon

Pochází z Kroměříže, ale již více než třicet let žije v Jeseníku. Celkem osmnáct let pracovala ve státní správě a nyní ji však najdeme již pátým rokem v sociální sféře. Studovala na Cyrilometodějské teologické fakultě v Olomouci. Má dvě dospělé děti – syn je záchrannář a dcera zdravotní sestřička u zubaře – asi po mamince. Má ráda vycházky po okolí, plavání a kolo. V květnu 2018 prošla Svatojakubskou cestou na konec světa.

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2019

Tradiční TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA proběhne od 1. do 14. ledna 2019. Výtěžek sbírky bude využit na rekonstrukci Domova pokojného stáří sv. Františka v Javorníku. Děkujeme za vaše otevřená srdce. *(leden 2019)*

CESTA TŘÍ KRÁLŮ

Výstava tříkrálových obrázků a fotografií v jesenickém kině bude vyvrcholením již dvanáctého ročníku Výtvarné a fotografické soutěže Charity Jeseník. Výstava bude zahájena vernisáží v pátek 8. února v 17 hodin a potrvá až do konce měsíce. *(únor 2019)*

OTEVŘENO PRO PEČUJÍCÍ

Setkání s kolegyněmi z Občanské poradny Charity Opava, které lidem poradí, jaké jsou možnosti podpory pečujícím osobám v České republice a podělí se s nimi o svoje zkušenosti. *(19. března v 16:30 hodin, Hotel Slovan)*

TALK SHOW ZBIGNIEWA CZENDLIKA

Akce Charity Jeseník pro širokou veřejnost z Jesenicka. *(11. dubna v 18 hodin, divadlo)*

PIKNIK VE VLČICKÉM PARKU

Příjemné posezení ve vlčickém parku s dobrým občerstvením a možností setkat se s přáteli, místními obyvateli či milými hosty. *(18. května 2019)*

OSLAVA 25 LET CHARITY JESENÍK

Oslava našeho výročí s krátkým ohlédnutím zpět do naší dvaceti pětileté historie a s kulturním vystoupením. *(červen 2019)*

2. CHARITNÍ POUŤ

Druhý ročník Charitní pouťi při příležitosti svátku našeho patrona sv. Vincence z Pauly. Tentokrát budeme putovat společně do České Vsi a to nejen pěšky nebo na kole. *(říjen 2019)*

UKAŽ MI CESTU

Setkání s autorem stejnojmenné knihy panem Milošem Svobodou. Člověkem, kterému se ze dne na den změnil svět a musí se starat o svého těžce postiženého syna. *(říjen 2019)*

DUŠIČKOVÉ SETKÁNÍ

Navazujeme na naši listopadovou přednášku o umírání a doprovázení při umírání, tentokrát s týmem našeho mobilního hospice a s příběhy pečujících rodin. *(listopad 2019)*

VÁNOČNÍ SETKÁNÍ ZAMĚSTNANCŮ

Již tradičně, tentokrát ve Vidnavě. *(13. prosince)*

Když zůstanete sami sebou

Stáří se nevyhýbá nikomu z nás, ale každého potká v jiné podobě a především každý je jinak prožívá. Přejí bychom si, aby bylo prožitě nejlépe ve zdraví a tak, abychom byli co nejdéle soběstační. Ale ne všichni mají takové štěstí. O tom by mohli vyprávět snad všichni pracovníci Charity Jeseník. Přestěhování se do domova pro seniory však nekončí.

Také v Charitním domě sv. Anežky ve Vidnavě se stále snaží o to, aby klienti mohli co nejdéle sami vykonávat to, na co byli zvyklí ve svém životě. Jak se totiž říká, „zvyk je železná košile“ a činorodý člověk, který je celý život už od raného dětství zvyklý pracovat, se jen tak nezmění a způsob, kterým může alespoň trochu

pomáhat ostatním, si vždycky najde. Jedním z takových lidí je právě paní Hedvika.

V Charitním domě sv. Anežky se ocitla z toho důvodu, že už nebyla schopná žít doma sama. Protože celý život pracovala, tak se i zde začala velmi aktivně zajímat o všechny činnosti, které tu probíhají. Velmi ráda se zapojuje do utírání

nádobí, krájení, loupání a strouhání různého ovoce či zeleniny nebo do utírání stolů v jídelně. Všimá si například i drobků čerstvě napařovaných pod stolem, vezme smeták, lopatku a uklidí je. Jak to dělala celý život, tak pokračuje nadále. A to i přesto, že se nyní nachází v jiném prostředí, než na jaké byla zvyklá. Jak doplňuje pracovnice Charitního domu sv. Anežky Alena Obidová: „Naše pracovnice v sociálních službách chodí pravidelně každé dopoledne do vedlejšího Domova pokojného stáří sv. Hedviky, kde je charitní prádelna. Na vozíku tam vozí špinavé prádlo a čisté vyžehlené prádlo zase dováží nazpět. Pro paní Hedviku je to příležitost každý den s nimi vyjít z domova a projít se kousek po venku, nahlédnout do sousední zahrady nebo zažít obyčejný provoz ve městě. Každé ráno už netrpělivě čeká nachystaná a oblečená, kolikrát už dopředu připraví i vozík, na kterém se převáží prádlo.“ V prádelně pomáhá dovezený náklad vyložit a zase naložit čistý nazpět. Přivezené prádlo potom v domově s pracovníci třídí a uklízí do skříní.

Období, kdy paní Hedvika nesměla ze zdravotních důvodů nějakou dobu vycházet ven, pro ni bylo opravdu velmi těžké. Také pro nás ostatní to může být docela dobrou inspirací k tomu, abychom si dokázali vážít zdánlivě obyčejných věcí a okamžiků a uměli tak žít svůj život naplno. Žádným příkladem k tomu může být právě paní Hedvika, která má sice jistý handicap, ale i přesto je a chce být stále aktivní. Zůstala sama sebou a ani pobyt v Charitním domě sv. Anežky jí v tom nebrání.

Z historie

Pestrost našich služeb

V průběhu let se proměňuje nabídka služeb, které Charita Jeseník poskytuje. Některé nové vznikají, další díky nepotřebnosti zanikají.

Po vypuknutí kosovské krize v roce 1999 provozovala Charita Jeseník v objektu bývalého semináře ve Vidnavě Charitní azylový dům, v němž zajišťovala ubytování pro kosovské Albánce. Projekt byl realizován od května do října a za tuto dobu zde našlo náhradní domov téměř 200 uprchlíků.

Na obuvnickou, textilní a knihařskou výrobu se specializovaly Chráněné dílny, které byly otevřeny 28. září 1999 ve Vidnavě. Za dobu své činnosti byly několikrát uzavřeny a znovuotevřeny. Přestože byly jejich výrobky velmi oblíbené a objevovaly se na různých prodejních a výstavních akcích, byla jejich činnost definitivně ukončena k 31. červenci 2008 a to z ekonomických důvodů. Na trvání tohoto projektu se velmi odrazily nejen změny legislativy v zaměstnávání znevýhodněných osob, ale také změny systému financování sociálních služeb.

Z mého pohledu

V neziskovce zadarmo

Letos to bude deset let, co jsem nastoupila do charity – tehdy na pozici mzdové účetní. Byla to má první zkušenost s prací v neziskovém sektoru a neměla jsem ani žádnou osobní zkušenost s charitní organizací jako poskytovatelem služeb, kterou bych mohla využít. Rozuměla jsem svému oboru účetní, ale představy o tom, jak prakticky funguje život a hospodaření neziskové organizace, jsem neměla vlastně žádné. Přinesla jsem si tak s sebou nejen své znalosti a zkušenosti, ale také vlastní postoje, přirozeně dané podnikatelským prostředím, ze kterého jsem přišla. A pak je jasné (obzvláště podnikatelům), že mi přišlo divné třeba to, proč by měl někdo dostat zapláceno za práci, když je to neziskovka a tam se přece pracuje zadarmo. A také na co si nevydělám sama – svou práci, námahou nebo umem, na to nemám nárok. Navíc existovat by mělo jen to, co je soběstačné a samo si na sebe vydělá.

Pokud se podívám na podnikání, je v něm přes jeho velkou náročnost také velká míra svobody, která je pro nás důležitou hodnotou, a které

se odmítáme vzdát. To také úzce souvisí s tím, že nemusíme „žebrot“ o státní dotace. A pokud nějaké příspěvky využijeme, nejsou nezbytně nutné pro naše přežití. U neziskové organizace tomu tak ale není.

Také v sociálních službách je jistá konkurence, ale není tu boj o zákazníka. Nevybíráme si totiž klienty podle toho, zda mohou platit více, ale podle jejich potřeby. Klienti nám sice za některé služby platí, ale my naši činnost nevykonáváme za účelem zisku. Navíc ceny za služby jsou zákonem limitované a také dávky klientům od státu jsou nedostatečné, takže naše činnost je logicky ztrátová. Proto tu jsou dotace, nicméně s mnoha překážkami. Jejich nedostatečná výše a také nerovné až nesmyslné podmínky nás dostávají do zvláštní situace – pomáháme státu plnit jeho poslání, ale zároveň ho musíme před tím stejným státem obhajovat. Nezbytvá nám tak nic jiného, než hledat finance jinde...

Mgr. Regina Tschulíková
vedoucí ekonomického oddělení

Duchovní zamyšlení

Chci, abys byl.

Chci, abys byl. Jednoduchá věta. Ale vyjadřuje nesmírně mnoho. Chápeme, že se dotýká nehlubších kořenů vztahu jednoho člověka k druhému. Nejde o pouhou frázi, ale o vnitřní postoj, nastavení. Působí lásky, zjevný v mnoha gestech či slovech. Samozřejmě, dovedeme si představit i pravý opak této věty a při vědomí, že by mohla být skutečností, nás přinejmenším zamrazí. Pak je tu ještě třetí pozice, která by se dala charakterizovat například jako: „*Je mi jedno, co jsi. Dělej si, co chceš, nezáleží mi na tom, jako to s tebou dopadne. Nezáleží mi na tobě.*“ Tady už není daleko k onomu: „*Nejsi pro mne nic. Je mi lépe bez tebe.*“ Naopak, dát najevo: „*Chci, abys byl!*“, znamená říci, chci, aby tvůj život se rozvíjel v dobrém, abys byl šťastný, a já jsem tu proto, abych ti pomohl, tvé štěstí je i má vůle. Byť by to moje „chci“ znamenalo pro mne oběť, zapření sebe, protože láska nemůže chtít „ne-bytí“. Představme si, co asi znamená, když podobnou větu řekne či jinak vyjádří

- manžel manželce, či naopak,
- rodiče dítěti (i nenarozenému),
- děti stárnoucím rodičům,
- přátelé navzájem,
- zdraví nemocným a možná i naopak,
- silný slabému i slabý silnému.

Velký Pátek a Kristův kříž nám zjevuje touhu v Ježíšově srdci: „*Chci, abys byl.*“ Velikonoce a především Letnice nás mají uschnout, abychom se stali zprostředkovateli tohoto Božího poselství. Přeji všem zaměstnancům charity sílu v péči o staré a nemocné, aby dokázali předávat toto: „*Chci, abys byl.*“ Ale je mi jasné, že také tito všichni obětaví a možná mnohdy vyčerpaní pracovníci potřebují slyšet – chci, abys byl – aby zažívali nejen vděčnost, pochopení a lásku, ale mnohdy také konkrétní pomoc nebo ocenění své práce.

Z mé strany máte můj veliký obdiv a přeji všem čtenářům charitního zpravodaje radostné a požehnané Velikonoce.

P. Stanislav Kotlář, děkan

Poděkování

Děkujeme

tentokrát panu MUDr. Hajdovi, který daroval do Charitního domu sv. Anežky antidekubitní matrace. Tyto pomůcky doplňují polohovací elektrická lůžka a jejich úkolem je předcházet u ležících klientů vzniku dekubitů (proleženin), nebo snížit následky u již vzniklých dekubitů, čímž zvyšují pohodlí uživatelů.

Informace

Červená stuha pro sestry

Poskytovatelé domácí péče a zdravotní pojišťovny nenašli řešení kritické situace. Napětí trvá, zdravotní sestry odcházejí z domácí péče na lépe placená místa v nemocnicích. Důvodem je především neochota zdravotních pojišťoven zohlednit skutečnou hodnotu práce zdravotních sester v současných reálných cenách. Úhrady v segmentu domácí zdravotní péče totiž dlouhodobě stagnují a nezohledňují vývoj ve společnosti a na trhu práce. Proto segment domácí zdravotní péče pokračuje ve stávkové pohotovosti. Ke zviditelnění této pohotovosti dojde v **úterý 2. dubna**, kdy si nejen sestry domácí zdravotní péče připnou na hrud červenou stuhu. Chtějí tak zdůraznit, že bojují za lepší podmínky při péči o nemocné a za to, aby domácí péče nezankla. Stuha je zde symbolem červené linie, která byla již dávno překročena.

Hledáme

Práce se seniory?

Charita Jeseník nabízí místo **pracovníka v sociálních službách pro Domov pokojného stáří sv. Hedviky** ve Vidnavě.

Jedná se o přímou práci s uživateli služeb, tedy seniory a lidmi se zdravotním postižením, pomoc při vytváření individuálních plánů, zpracovávání a vedení potřebné dokumentace, práci v nepřetržitém provozu, tedy i noční služby.

Požadujeme:

- min. základní vzdělání, akreditovaný kurz pracovníka v sociálních službách, trestní bezúhonnost, zdravotní průkaz, organizační a komunikační schopnosti, spolehlivost, flexibilita, řídicí průkaz skupiny B výhodou, základní znalost práce na PC výhodou.

Nabízíme:

- nástupní mzda 17 000 Kč, práce na celý úvazek, dovolená 5 týdnů, zaměstnanecké benefity (příspěvek na stravování).

Žádosti se strukturovaným životopisem zasílejte na e-mail monika.buzkova@jesenik.charita.cz, do předmětu nutně napsat „*žádost o místo*“.

Další volná místa najdete na našem webu www.jesenik.charita.cz nebo facebooku.

Krátce

Psí návrat po letech

Po několikaleté pauze opět v Denním stacionáři Šimon proběhla ve čtvrtek 14. března canisterapie. Tentokrát sem zavítala se svými třemi fenkami paní Martínková. Každý z uživatelů si tuto hodinovou psí návštěvu užil po svém. Mnozí nešetřili odměnou v podobě piškotu a bylo krásné sledovat, jak jim září oči. Dalšího setkání, které proběhne v dubnu, se zúčastní také uživatelé ze skupiny pracovní terapie nebo s poruchou autistického spektra.

Listárna

Vážení, sice uběhl již nějaký den od 8. března Mezinárodního dne žen, přesto mně to nedalo, abych svůj záměr splnila a všem vedoucím pracovnícům, všem sestrám a sociálním pracovnícům poděkovala touto cestou za vzornou, ochotnou, kvalitní práci. Jsem tu spokojená. Přeji vám i všem klientkám v tomto Charitním domově vše dobré, hlavně toho zdravíčka.

Pupíková B.

Vážená paní Šubrtová, moc a moc vám děkuji za zaslání fotky z vaší akce k MDŽ. Mamince to tam velice sluší a z obličeje lze vyčíst, že je spokojená. Celému vašemu osazenstvu patří veliký dík a uznání za akce, které pro své klienty děláte.

Přeji všem zaměstnancům hodně pracovních i osobních úspěchů!

**S hlubokou úctou
Marie Vršanová**